

١٢٧٦

دانشگاه تهران

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

عراق و قضیّه حقوق شیر نظاریان

در چند شش ساله

نگارش: علیرضا کاشفی راد

تحت نظر استاد: دکتر محمد جواد جاوید

استاد مشاور: دکتر خیرالله پروین

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

۱۳۸۹/۳/۱۱

در رشته: حقوق بشر

زمستان ۱۳۸۸

بجز اطلاعات مدنی میرزا
تبریزی دکتر

۱۳۶۸۳۹

دانشکده حقوق و علوم سیاسی

گروه آموزشی حقوق عمومی

گروهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

هیات داوران پایان نامه کارشناسی ارشد: علیرضا کاشفی راد

در رشته: حقوق پسر گروهی:

با عنوان: عربی و تقضی حقوق غیر نظامیان در جنگ هشت ساله

را در تاریخ: ۱۳۸۸/۱۲/۱۱

به حروف	به عدد
هزار	۱۹

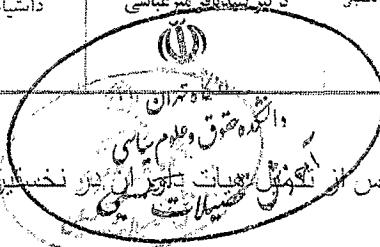
بانموده نهایی:

ارزیابی نمود.

مال

ردیف	مشخصات هیات داوران	نام و نام خانوادگی	مرتبه دانشگاهی	دانشگاه یا موسسه	امضه
۱	استاد دستا متادر انتخاب دومه (حسب موافق)	دکتر محمد جواد جاوید	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۲	استاد متاور	دکتر خیواله پژوهیان	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۳	استاد داور (با استاد مشاور دروغ)	دکتر امیر حسین زنجیریان	استادیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	
۴	استاد داور (خارجی)				
۵	ساید، کمیته تحصیلات تکمیلی گروه آموزشی:	دکتر سید علی مجتبی عباسی	دانشیار	دانشکده حقوق و علوم سیاسی	

تذکر: این برگه پس از تکمیل هیات داوری در نخستین صفحه پایان نامه درج می گردد.

تقدیم به :

برادر شهیدم

و همه شهداي مظلوم دفاع مقدس

با تشکر و قدردانی از استاد عالی مقام :

جناب آقای دکتر جاوید ،

جناب آقای دکتر پروین ،

و جناب آقای دکتر-رنجبریان

و با سپاس از :

جناب آقای آهنی ، کارشناس محترم مرکز ملی اسناد دفاع مقدس و

سرکار خانم پاکدامن ، کارشناس محترم مرکز اسناد ملی جمعیت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران

فهرست

۸	مقدمه
۱۵	بخش اول : حمایت از غیر نظامیان در حقوق بین الملل بشر دوستانه
۱۵	درآمد
۱۶	فصل اول: اصول کلی حمایت از حقوق غیرنظامیان
۱۷	گفتار اول : پیشینه تاریخی حمایت از غیر نظامیان
۲۰	گفتار دوم : منابع حقوق بشردوستانه
۲۳	فصل دوم : محدودیت کاربرد تسليحات
۲۴	گفتار اول : معیار ممنوعیت سلاح ها
۲۸	گفتار دوم: سلاح های متعارف
۳۲	گفتار سوم: سلاح های کشتار جمعی
۳۷	فصل سوم - ممنوعیت شیوه های خائنانه
۴۶	جمع بندی بخش اول
۴۸	بخش دوم : حقوق ساکنین سرزمینهای اشغالی و رفتار عراق
۴۸	درآمد
۴۹	فصل اول : حقوق ساکنین سرزمین های اشغالی
۴۹	گفتار اول : پیشینه تاریخی
۵۰	گفتار دوم : حقوق حمایت شده در سرزمین های اشغالی
۵۹	فصل دوم : رفتار عراق با ساکنین سرزمین های اشغالی
۵۹	گفتار اول : کیفیت تهاجم عراق و اهداف آن
۶۲	گفتار دوم : تقضی حقوق ساکنین سرزمین اشغالی توسط عراق
۸۳	جمع بندی بخش دوم :
۸۵	بخش سوم : حمایت از مناطق و اهداف غیر نظامی و رفتار عراق
۸۵	درآمد:
۸۵	فصل اول - حمایت مقررات بین المللی از مناطق غیرنظامی
۸۶	گفتار اول : مصونیت مراکز مسکونی و شهرها
۹۰	گفتار دوم : مصونیت دیگر مراکز و اهداف غیر نظامی

۹۸.....	فصل دوم: حمله عراق به مناطق غیرنظمی
۱۰۱.....	گفتار اول : جنگ شهرها
۱۲۰.....	گفتار دوم: حمله به سایر اهداف غیر نظامی
۱۳۱.....	جمع بندی بخش سوم
۱۳۳.....	بخش چهارم : عراق و کاربرد سلاح های شیعیانی
۱۳۴.....	درآمد:
۱۳۵.....	فصل اول : مقررات بین المللی و سلاحهای شیعیانی
۱۳۵.....	گفتار اول: پیشینه تاریخی
۱۳۸.....	گفتار دوم - ممنوعیت کاربرد تسليحات شیعیانی
۱۴۲.....	فصل دوم : عراق و تسليحات شیعیانی
۱۴۳.....	گفتار اول : دستیابی عراق به سلاح شیعیانی
۱۴۸.....	گفتار دوم: بکارگیری جنگ افوار شیعیانی
۱۵۶.....	گفتار سوم : روند پیگیری حقوقی موضوع توسط ایران
۱۶۷.....	گفتار چهارم : نمونه هایی از حملات شیعیانی عراق
۱۷۹.....	جمع بندی بخش چهارم
۱۸۱.....	نتیجه گیری
۱۹۱.....	منابع و مأخذ
۱۹۹.....	ضمامات :
۲۲۰.....	فهرست تفصیلی

مقدمه

امام علی (ع) : «چنانچه شکست دشمن با اراده خدا محقق گشت، پس هیچ فرد در حال فرار را

نکشید، جان هیچ مجرو حی را نستانید، زنان را با آزار و اذیت تهییج نکنید...»^۱

یکی از قدیمی ترین نظریات در مورد جنگ ، نظریه "جنگ حق" می باشد که از اوآخر قرن شانزدهم بوسیله حقوقدانان مذهبی اسپانیولی جنبه اصولی یافته است. در این بینش ، جنگ نه یک حادثه تلقی می گردد و نه یک واقعه ، بلکه یک راه حل واقعی برای اختلاف بین دولت‌ها است. از نظر آنان جنگ در صورتی حق است که دارای چهار شرط باشد : الف-رسمیت...ب-آرمان حق طلبانه ...ح-ضرورت...د-رفتار بحق در جنگ ...^۲

یکی دیگر از نظریات در مورد جنگ ، "جنگ تمام یا تمام عیار" است که تحت نفوذ بینش - های سیاسی و پیشرفت تکنیکی ناشی از تحولات صنعتی موجودیت پیدا کرد . «در جنگ تمام ، متخاصمین قواعد حقوقی که آزادی عمل آنان را محدود می کند کنار می گذارند و سعی می کنند نیروی خود را در حد اعلی بکار ببرند تا اراده دشمن زائل گردد ». ^۳

یعنی وقتی که پای جنگ و خونریزی به میان می آید، هدف و قصد دو طرف درگیر، استفاده از تمام پتانسیل و قوای موجود خود برای کشتن و نابودی طرف مقابل است. و طبیعتاً در

^۱نهیج البلاعه ، نامه ۱۴ : «فاما كانت الهريمة باذن الله فلا تقتلوا مدبرا ولا تصيبوا معورا ولا تجهزوا على جريح ولا تهيجوا النساء باذى »

^۲روسو،شارل ، حقوق مخاصمات مسلحانه ، جلد اول ، ترجمه سید علی هنجی ، تهران : دفتر خدمات حقوقی بین المللی ، چاپ اول ، ۱۳۶۹ ، ص ۲۶.

^۳همان ، ص ۲۷

هنگام نبرد، گریزی از کشتن و کشته شدن نیست. فلذا اینکه با چه کیفیت و شیوه ای دشمن را از پای دریاواریم چه اهمیتی می تواند داشته باشد؟ به عبارت دیگر «جنگ و تخاصم، پایان ملاحظه و رعایت هر قانون و قاعده حقوقی است و با وقوع جنگ بین دو دولت دیگر نمی توان از آنها انتظار داشت که به قوانین و مقرراتی که در زمان صلح از راه توافق پدید آمده است، پای بند باشند.»^۱

بس از جنگ جهانی دوم این دیدگاه بوجود آمد که اصولاً جنگ یک پدیده غیرقانونی است. ممنوعیت جنگ در پیمان بربان کلوگ و منشور ملل متحد، عده ای از صاحب نظران و حقوقدانان را به این نقطه نظر رساند که به نظم و قاعده در آوردن پدیده ای که در منشور ملل متحد از اصل منع شده است کاری غیرمنطقی بوده و با روح منشور در تعارض است.

از دیدگاه این صاحب نظران و حقوقدانان ، جنگ صرفاً یک جنایت محسوب می شد و جنایت را نباید تحت نظم و قاعده درآورد. برای جنایت یا باید مجازات تعیین کرد یا اینکه از وقوع آن جلوگیری بعمل آورد.^۲

وقوع جنگ های جدید در میان دولتها پس از جنگ جهانی دوم ، عملاً به این دسته از اندیشمندان نشان داد که ممنوعیت توسل به زور ، مُدرج در منشور ملل متحد ، هیچ کمکی به جلوگیری از بروز جنگ نمی کند و وقوع جنگ یک پدیده طبیعی در میان دولتهاست؛ لذا چاره ای جز قاعده‌مند کردن مخاصمات مسلحانه باقی نمی ماند. از طرفی بیشترین اقتداری که در مخاصمات مسلحانه آسیب می بینند، غیر نظامیان و بویژه زنان و کودکان می باشند که دورنگهداشتن ایشان از آتش جنگ همواره از اهمیت ویژه ای بزرخوردار بوده است .

وجه تمایز حقوق بشر دوستانه از حقوق بشر مربوط است به پدیده ای به نام "جنگ". به این معنی که حقوق بشر دارای وسعت دامنه وسیع تری بوده و عبارت است از حقوقی که صرفاً به خاطر انسان بودن به ابناء بشر تعلق می گیرد و انسان «بما هو انسان» ذاتاً دارای آن حقوق می باشد. از آن جمله است ، حق بر حیات ، آزادی در گفتار و نوشتار و ...

^۱ صابری ، هنگامه ، خدمات اجراء در حقوق بشر دوستانه ، تهران: مرکز چاپ و انتشارات وزارت امور خارجه ، چاپ اول ، ۱۳۷۸ ، صص ۱۱-۱۲.

^۲ رضایی، صالح، عراق و میزان پاییندی آن به حقوق مخاصمات مسلحانه و بشر دوستانه در جربان جنگ هشت ساله، در: نگین ایران (فصلنامه مطالعات جنگ ایران و عراق)، سال اول، شماره ۱، تابستان ۱۳۸۱، ص ۱۰۹.

اما حقوق بشر دوستانه، مربوط است به شرایط جنگی، اعم از اینکه این مخاصمات مسلحانه، داخلی باشد یا بین المللی. یعنی مقررات مربوط به شروع و حين جنگ و حتی پس از پایان آن. در این حوزه وظایف طرفین درگیر نسبت به یکدیگر و سایرکشورها و اتباع آنها اعم از نظامی و غیر نظامی، محدودیت های استفاده از ابزار آلات جنگی و شیوه های نبرد و ... مورد بحث قرار می گیرد.

جنگ ایران و عراق ۹۵ ماه (یک ماه کمتر از ۸ سال) یعنی تقریباً دو برابر جنگ جهانی اول و یک و نیم برابر جنگ جهانی دوم بطول انجامید.^۱ در ابتدای جنگ، توان دفاعی کشور در حدی نبود که بتواند با هجوم سراسری در مرازهای غربی و جنوبی کشور مقابله کند و این واقعیتی بود که از چشم محافل بین المللی دور نماندو تمام‌اً چهره نامطلوبی از وضعیت نظامی و دفاعی ایران ترسیم کرد.^۲

ارتش عراق در برخی مناطق حتی تا عمق یکصد و ده کیلومتری به پیش رفت و در مجموع منطقه ای به وسعت سی هزار کیلومتر مربع را به اشغال خود درآورد که روی هم ۱۰ شهر ایران را تشکیل می دادند. این شهر ها عبارت بودند از: خرمشهر، سوسنگرد، بستان، مهران، دهلران، قصر شیرین، هویزه، نفت شهر، سومار و موسیان.^۳ در نوشتار بر آنهم تا ابعاد حقوقی نقض حقوق غیر نظامیان ایرانی در این جنگ را بررسی نمائیم.

۱- طرح مسئله

با بررسی استناد بازمانده از جنگ ۸ ساله عراق علیه ایران، موارد متعدد تجاوز آشکار رژیم بعضی به حقوق غیر نظامیان، اعم از مردم بی دفاع ایران و حتی جمعیت غیر نظامی عراق به چشم می خورد. هرچند که تا کنون پژوهشگران زیادی تخلفات و جنایات جنگی رژیم بعضی را روایت

^۱ مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ سپاه پاسداران انقلاب اسلامی، راهنمای عملیات جنگ ۸ ساله، تهران: چاپ سوم، ۱۳۷۲، ص ۱۵ - ۱۲.

^۲ منصوری لاریجانی، اسماعیل، پرسی حقوقی - سیاسی تجاوز رژیم عراق به جمهوری اسلامی ایران، تهران: انتشارات تابان، ۱۳۷۶، ص ۱۳۰.

^۳ زمانی، سیدقاسم، حقوق بشر دوستانه بین المللی اشغال سرزمین های ایران در جنگ تحمیلی، تهران: مؤسسه مطالعات و پژوهش های حقوقی شهر دانش، ۱۳۸۰، ص ۴۵.

نموده و کتب و مقالات ارزشمندی را از خود به جای گذاشته اند ، ولی وسعت جنایات این رژیم به حدی است که جا دارد بیش از این به ابعاد مختلف موضوع پرداخته شود . و در این راه اگر پژوهشگری موفق به استخراج حتی یک برگ سند از میان انبوہ پرونده های راکد و انعکاس آن در متون قابل دسترس گردد ، بسیار مفید و در جای خود ارزشمند خواهد بود .

از جمله موضوعاتی که جا دارد که مورد مذاقه و کاوش بیشتری قرار گیرد ، موضوع نقض حقوق غیر نظامیان توسط رژیم بعضی عراق است . مردمان عادی و زنان و کودکان بی گناهی که هرگز در جنگ شرکت نداشته اند ولی آماج بی رحمانه ترین جنایات بشری ، آن هم در قرن بیستم واقع شدند .

۲- سؤال اصلی

ابعاد حقوقی نقض حقوق غیر نظامیان توسط عراق در جنگ ۸ ساله چه بوده و این مسأله در چه مقیاسی قوانین بین المللی را نقض کرده است ؟

۳- سؤالات فرعی

- طبق مقررات بین المللی نیروی اشغال کننده چه تکالیفی در مقابل ساکنین مناطق اشغالی دارد و آیا عراق در زمان اشغال بخش هایی از اراضی ایران ، این مقررات را رعایت نموده است ؟

- آیا در جنگ میان دو کشور از سلاحهای ممنوعه همچون بمب های شیمیائی ، آتش زا و خوشای استفاده شده است ؟

- آیا حرمت اموال عمومی و خصوصی و نیز ابنيه فرهنگی ، تاریخی و مذهبی ، نهادهای هنری ، علمی و پیکرهای تاریخی و میراث فرهنگی ، واحدهای پیشکشی و دفاع ملی در طول جنگ رعایت شده ؟ و ...

۴- فرضیه اصلی

رژیم عراق در طول جنگ ۸ ساله با ایران تمامی اصول مسلم حقوق بشر دوستانه ، بویژه حقوق غیر نظامیان را زیر پا گذاشته و با استفاده از انواع سلاح های ممنوعه شیمیائی ، آتش زا و ... و بدون توجه به اصل تفکیک ، شدیدترین حملات را در مورد مردم بی دفاع شهرها انجام داده و

مرتكب جنایات متعددی نسبت به جمیعت غیر نظامی به خصوص زنان و کودکان و نیز اموال غیر نظامیان گردیده است.

۵- هدف پژوهش

در این نوشتار برآئیم تا ضمن بررسی اجمالی مقررات بین المللی در خصوص حمایت از جمیعت غیر نظامی در هنگام وقوع مخاصمات مسلحانه ، و با تکیه بر اسناد موجود، موارد نقض این حقوق را در طول جنگ تحمیلی عراق علیه ایران بررسی نمائیم .

۶- بررسی ادبیات موجود

در حوزه حقوق بشر دوستانه و نیز دفاع مقدس کتابها و مقالات زیادی به رشتہ تحریر درآمده و هم اکنون نیز مراکز پژوهش متعددی در حال تحقیقات پیرامون زوایای مختلف آن هستند ولی تلاش ما در این پژوهش، نگاهی جزئی نگر و دقیق تر به موضوع حقوق غیر نظامیان و بویژه نقض آن حقوق توسط رژیم بعضی در جنگ تحمیلی است که با تکیه بر اسناد مورد مطالعه قرار خواهد گرفت .

از میان کتب منتشره می توان به کتاب تقویم تاریخ دفاع مقدس توسط مرکز پژوهش های دفاع مقدس نیروی زمینی ارتشد ج.ا.ا ، دائرة المعارف دفاع مقدس توسط بنیاد حفظ آثار و ارزشیای دفاع مقدس ، حقوق بشر دوستانه در جنگ ایران و عراق نوشته آقای نعمت الله پور محمدی ، جنگ شیمیائی - تهدید فراینده نوشته دکتر علایی ، مقالات مندرج در فصلنامه نگین ایران (فصلنامه مطالعات جنگ ایران و عراق) از انتشارات مرکز مطالعات و تحقیقات جنگ و ... اشاره نمود.

۷- روش و ابزار پژوهش :

در این پژوهش سعی شده است تا با استفاده از یک روش توصیفی ، ضمن ارائه تصویری از قوانین و مقررات بین المللی در مورد حقوق بشر دوستانه ، ضمن استفاده از آثار موجود در زمینه دفاع مقدس و نیز مراجعه به مراکز پژوهشی مرتبط با موضوع، همچون موزه و مرکز اسناد ملی جمیعت هلال احمر جمهوری اسلامی ایران ، مرکز ملی اسناد دفاع مقدس و ... ، اسناد مربوط به نقض حقوق غیر نظامیان ایرانی استخراج و نقض قوانین موضوعه در این راستا اثبات گردد .

۸- موانع و مشکلات

هرچند تعدد منابع و آثار منتشره خصوص دفاع مقدس، در بادی امر از مزایای این تحقیق به شمار می‌رود، ولی فی الواقع کار را بسیار مشکل‌تر نموده و به منظور احتراز از تکرار و نیز ضرورت ایجاد اثری متفاوت با آثار موجود، تلاش مضاعفی را می‌طلبد.

یکی از موانع این پروژه، محدودیت دسترسی به اسناد محروم‌انه جنگ تحمیلی است که مقاعده نمودن مسئولین ذیریط برای دسترسی و استفاده از این مطالب، مشکلات مخصوص به خود را داشته و البته همیشه مقرن به موفقیت نبوده است. هرچند عدم استفاده از اسناد طبقه بنده شده، موضوعی است که مستند به قوانین کشور بوده و عدم ارائه اسناد از سوی مسئولین کاملاً قابل درک است. به عنوان مثال کلیه اسناد وزارت امور خارجه، حداقل دارای طبقه بنده محروم‌انه نبوده و جهت انجام پروژه‌های مطالعاتی غیر قابل استفاده و حتی استناد می‌باشد. در مورد اسناد هلال احمر نیز به دلیل مقررات صلیب سرخ جهانی مبنی بر ممنوعیت انتشار اسناد با طول عمر کمتر از ۳۰ سال، محدودیت وجود دارد.

۹- توضیح مفاهیم کلیدی

- معاہدات چهارگانه ۱۹۴۹: معاہدات چهارگانه ۱۹۴۹، مبنای اصلی حمایت از حقوق بشر دوستانه را تشکیل می‌دهد و در آن هریک گروههایی از افراد را که در جنگ شرکت نداشته اند و یا از جنگ دست کشیده اند، مورد حمایت قرار می‌دهد. موضوع اولین معاہده، وضعیت مجرووحان و بیماران جنگ‌های زمینی، معاہده دوم بحث وضعیت مجرووحان و بیماران و غرق شدگان در جنگهای دریایی، معاہده سوم با موضوع رفتار با اسرای جنگی و بالاخره معاہده چهارم راجع به حمایت از افراد غیر نظامی در زمان جنگ می‌باشد.

- پروتکل های الحاقی (۱۹۷۷) ۲: پروتکل اختیاری، منضم به معاہدات ۱۹۴۹ می‌باشد که حمایت از سکنه غیر نظامی در طول جنگ را پوشش داده و فی الواقع خلاء ناشی از فقدان قاعده برای حمایت از مردم غیر نظامی در هنگام مخاصمات مسلحه را ترمیم نموده است.

- غیر نظامی: غیر نظامیان کلیه موجودات انسانی هستند که در قلمرو طرف های متخاصل

به سر می بردند و عضو نیروهای مسلح نیستند.^۱

- سلاحهای غیر متعارف: این دسته از تسليحات که به نام سلاح های تخریب جمعی و یا

سلاح های کشتار جمعی هم معروف هستند، به سلاح هایی اطلاق می شود که بدون رعایت اصل

تفکیک باعث کشتار و تخریب وسیع می شوند. مثل بمبهای اتمی، شیمیائی، میکروبی، خوش

ای، آتش زا و ...

- سلاح های متعارف: جدا از مقوله جنگ افزار های کشتار جمعی و سلاح هایی که

موجب تخریب وسیع محیط زیست و آثار وسیع می باشند، استفاده از مابقی سلاحها که به سلاح

های متعارف معروف هستند نیز بی ضابطه نبوده و استفاده از گروهی از آنان طبق مقررات بین

المللی محدود شده است.

- ضابطه هدف: هدف از جنگیدن محو و نابودی دشمن نیست. بلکه در جنگ باید دشمن

را به مدد ابزارها و روشهای جوانمردانه تضعیف کرد تا پیروزی حاصل شود.

- ضابطه درد و رنج زائد: در برخی اسناد بین المللی استفاده از سلاحی که موجب درد و

رنج زائد می گردد، ممنوع شده است.

- ضابطه تفکیک: ضرورت تفکیک بین نظامیان از غیر نظامیان و همچنین تفکیک بین

اماکن و اشیاء نظامی از غیر نظامی معیار دیگری برای رعایت حقوق بشر دوستانه است.

- ضابطه تناسب: صدمات ناشی از یک حمله در مقایسه با مزیت نظامی مستقیم و قطعی که از آن

حمله انتظار می رود، باید بیشتر باشد.

- ضابطه محیط زیست: استفاده از وسائل یا روشهایی که به محیط زیست لطمہ ای شدید،

گسترده و طولانی مدت وارد کند ممنوع است.

- عراق: نام این کشور در متن حاضر مختصرأً به جای عبارت «رژیم بعضی عراق» بکار

رفته است.

^۱ ضیائی بیگدلی، محمد رضا، همان، ص ۱۲۱.

بخش اول :

حمایت از غیر نظامیان در حقوق بین الملل بشر دوستانه

درآمد :

در ابتداء بحث باید به این سؤال اساسی پاسخ داده شود که غیر نظامی کیست و چه افرادی در زمرة غیر نظامیان قلمداد می شوند؟ طبق تعریف: «افرادی غیرنظامی محسوب می شوند که در هیچ یک از طبقات نیروهای مسلح مقرر در ردیف های ۱، ۲، ۳ و ۶ قسمت الف ماده ۴ کنوانسیون سوم ژنو و ماده ۴۳ پروتکل الحاقی جای نگیرند. اصل کلی در این زمینه این است که مردم غیرنظامی، چون در جنگ شرکت نمی کنند، به وسیله حقوق بین الملل مورد حمایت هستند و باید خارج از عملیات دشمن باشند».^۱ به واقع غیر نظامیان کلیه موجودات انسانی هستند که در قلمرو طرف های متخاصم به سر می برند و عضو نیروهای مسلح نیستند.^۲

ماده ۵۲ پروتکل اول ۱۹۷۷ ژنو، ضمن ممنوع ساختن حمله و اقدامات تلافی جویانه علیه اهداف غیرنظامی، تعریفی از اهداف نظامی و غیرنظامی ارائه می دهد. طبق این تعریف اهداف غیرنظامی اهدافی هستند که جزء اهداف نظامی نمی باشد.

در جنگهای مدرن قرن بیستم، جمعیت غیرنظامیان به همان اندازه نظامیان در معرض تهدید قرار داشته اند. در جریان جنگ جهانی دوم تقریباً ۲۴ میلیون غیرنظامی سجان خود را از دست

^۱ روسو، شارل، همان، صص ۹۷-۹۶.

^۲ ضیائی بیگدلی، محمد رضا، همان، ص ۱۲۱.

دادند. در جنگ هایی که بعد از جنگ جهانی دوم در دنیا روی داده، غیرنظمیان 80% کشته شدگان را تشکیل داده‌اند.^۱

با توجه به اینکه عموماً در جنگها، این غیر نظامیان هستند که علیرغم عدم دخالت در عملیات نظامی، بیشترین آسیب‌ها را متحمل می‌گردند، لذا امروزه تلاش فراوانی برای حفاظت و حمایت از ایشان، چه از نظر فنی و چه از نظر حقوقی به کار برده می‌شود تا از عوارض جنگ در امان بمانند.

حفاظت از مردم غیر نظامی، در درجه اول به وسائل فنی ممکن است صورت گیرد: توزیع ماسک، ساخت پناهگاه علیه حمله‌های هواپیما یا بمباران‌های اتمی، انتقال مردم به مناطق دور از دسترس داخلی یا حتی به کشور بی‌طرف. اما این اعمال به علت غیر قابل پیش‌بینی بودن نوع حمله دشمن، وسعت احتیاجات مردم و احتمالاً در اختیار نداشتن وسائل حمل و نقل که در درجه اول باید در اختیار نظامیان قرار گیرد، دارای آثار محدودی می‌باشد.^۲

حمایت حقوقی، از دیگر روش‌های حفاظت از جمعیت غیر نظامی است و عمدهاً در معاهدات ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل‌های الحاقی ۱۹۷۷ به آن پرداخته شده است که در جای خود مورد بررسی قرار خواهد گرفت.

فصل اول: اصول کلی حمایت از حقوق غیرنظمیان

بررسی مقررات مندرج در کنوانسیونها، پروتکل‌ها و موافقنامه‌های بین‌المللی، قواعد و قوانین عرفی و سایر منابع حقوق جنگ، بیانگر این امر است که محدود نمودن عملیات جنگی به میدان نبرد و کاهش زیانهای وارد به غیرنظمیان، از اصول اساسی در همه موازین بین‌المللی است. بعضی از این اصول مستقیماً مربوط به حقوق کسانی است که در جنگ شرکت نداشته و یا دیگرندارند، همچون اصل تفکیک نظامیان از غیر نظامیان بوده و برخی دیگر از این قواعد، اصولی

^۱ معاونت فرهنگی و تبلیغات ستاد فرماندهی کل قوا، حماسه مقاومت، تهران: نشر سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۶۸، ص ۷۷.

^۲ روسو، شارل، همان، ص ۹۷.

هستند که با هدف انسانی کردن جنگ بوجود آمدند. نظری اصل محدودیت استفاده از ابزارها و شیوه‌های نبرد.

گفتار اول : پیشینه تاریخی حمایت از غیر نظامیان

۱- قرن نوزدهم تا اوایل قرن بیستم :

اعلامیه ۱۸۵۶ پاریس که درباره قواعد جنگ دریایی است، سرآغاز حرکت جامعه بین‌المللی به سمت تدوین مقررات «حقوق مخاصمات مسلحانه»^{*} و «حقوق بشردوستانه»^{**} به حساب می‌آید. اعلامیه مذبور، راهزنی دریایی را تحریم کرد و اموال اتباع دشمن را که با کشتی‌های بیطرف حمل می‌شدند، از هر نوع تعرض مصون اعلام کرد.^۱ برخی بر این عقیده اند که «پایه گذاری حقوق بشر دوستانه معاصر، مرهون کنوانسیون ۱۸۶۴ ژنو است ... این قوانین و عرف‌های جنگی مشتمل بر بیش از پانصد هزار معاهده دوچاره، قواعد رفتاری، میثاق‌ها و متون دیگر بوده است».^۲

پس از این کنوانسیون، اعلامیه سن پترزبورگ مورخ ۲۹ نوامبر ۱۸۶۴ راجع به ممنوعیت استفاده از گلوله‌های انفجاری کالیبر کوچک، اعلامیه نهایی کنفرانس بروکسل مورخ ۱۸۷۴ درباره مقررات و رسوم جنگ، عهدنامه‌های ۲۹ ژوئیه ۱۸۹۹ لاهه در مورد حقوق جنگ‌های دریایی و زمینی، عهدنامه ۱۹۰۴ لاهه راجع به مصونیت کشتی‌های بیمارستانی و عهدنامه‌های ۱۹۰۷ در مورد حقوق جنگ وی طرفی از جمله استادیین المللی در زمینه حقوق مخاصمات مسلحانه به شمار می‌آیند.

۲- تحولات پس از جنگ جهانی اول :

جنایات جنگی بی‌شمار در جریان جنگ جهانی اول از جمله اتفاقات مهمی است که وجود آن جامعه بین‌المللی را به شدت مؤثر نمود و بشردوستان را به جدیت بیشتر در زمینه تدوین حقوق مخاصمات مسلحانه ترقیب نمود.

* Law of armed Conflicts.

** Humanitarian Law

^۱ ضیائی بیگدلی، محمدرضا، حقوق جنگ، تهران: دانشگاه علامه طباطبائی، ۱۳۷۴، ص ۸۰.

^۲ سیا رستمی، هاجر، حقوق بین‌الملل بشر دوستانه، پاسخ به سوالات شما، تهران: انتشارات امیر کیمی، ۱۳۸۱، ص ۱۳.

عهدنامه واشنگتن مورخ ۶ فوریه ۱۹۲۲ درمود تجدید سلاح های دریایی، پروتکل ژنو مورخ ۲۷ ژوئیه ۱۹۲۵ راجع به منع استفاده از گازهای سمی و خفه کننده، عهدنامه ۲۷ ژوئیه ۱۹۲۷ ژنو در مورد رفتار با مجروحان یا بیماران و سرنوشت اسیران جنگی، پروتکل لندن مورخ ۲۲ آوریل ۱۹۳۰ مربوط به قواعد جنگ دریایی، قرارداد ۱۹۳۵ راجع به حفاظت از اینیه تاریخی و مراکز علمی و فرهنگی و هنری در زمان جنگ و پروتکل لندن مورخ ۶ نوامبر ۱۹۳۶ در زمینه ممنوعیت حمله به کشتی های بازرگانی از سوی زیردریایی ها، حاصل تلاش بشر برای عدم تکرار فجایع جنگ جهانی اول به شمار می رود.

هرچند که این موضوع بیش از آن که موضوعی حقوقی باشد ، دارای زمینه های سیاسی بوده و منافع سیاسی طرفهای درگیر و نیز حامیان منطقه ای و بین المللی ایشان ، ضمانت اجرای آن را با موانعی رویرو نموده است ؛ ولی به هر حال این تلاش ها در جای خود دارای اهمیت بوده و به عبارتی « دست کم توانسته است با رخنه کردن در صحنه های نبرد، از شدت وحشیگری در جنگ بکاهد. »^۱

۳ - جنگ جهانی دوم و توجه به حقوق غیرنظمیان :

تلاش های جامعه بین المللی در مورد قاعده مند کردن مخاصمات مسلحانه و آثار ایجابی آن ، باعث شد تا روند محدود سازی دولتها در پرتو اسناد بین المللی با سرعت بیشتری به مسیر خود ادامه دهد.

کنوانسیون های چهارگانه ژنو ۱۹۴۹ و پروتکل های الحاقی آن در ۱۹۷۷ در زمینه رعایت حقوق غیرنظمیان ، کنوانسیون ۱۹۵۴ لاهه راجع به حفظ میراث فرهنگی در زمان جنگ، کنوانسیون ۱۹۷۷ در مورد ممنوعیت استفاده از تکنیک های تغییر محیط زیست، کنوانسیون ۱۹۸۱ درباره منع یا محدودیت استفاده از برخی سلاح های کلاسیک و نیز کنوانسیون ۱۹۸۸ در خصوص ممنوعیت تولید، انباشت و استفاده از مین های ضد نفر، نشان از عزم جامعه بین المللی در این خصوص دارد.

^۱ ضیائی بیگدلی، محمد رضا، همان، ص ۱۰.

از میان کنوانسیون های بین‌المللی متعدد و آراء بین‌المللی که مجموعاً حقوق بشر دوستانه بین‌المللی را تشکیل می‌دهند، معاهدات چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو و پروتکل های الحاقی آن در سال ۱۹۷۷ درمورد رعایت حقوق غیر نظامیان در زمان جنگ، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند.

۱-۳ معاهدات چهارگانه ژنو و پروتکل های الحاقی :

معاهدات چهارگانه ژنو، هریک گروههایی از افراد را که در جنگ شرکت نداشته‌اند و یا از جنگ دست کشیده‌اند، مورد حمایت قرار می‌دهد. موضوع اولین معاهده، وضعیت مجروهان و بیماران جنگ‌های زمینی، معاهده دوم بحث وضعیت مجروهان و بیماران و غرق شدگان در جنگ‌های دریایی، معاهده سوم با موضوع رفتار با اسرای جنگی و بالاخره معاهده چهارم راجع به حمایت از افراد غیر نظامی در زمان جنگ می‌باشد.

معاهدات چهارگانه ۱۹۴۹ ژنو با عنایت به تجربیات جنگ جهانی دوم تدوین شد و مقرراتی را در خصوص حمایت از قربانیان جنگ به تصویب رساند. ولی آنچه که در این معاهدات مورد غفلت واقع شد، حمایت از سکنه غیر نظامی در طول جنگ بود.

در سال ۱۹۷۷ کنفرانس دیگری در ژنو برگزار شد و با تصویب دو پروتکل الحاقی به قراردادهای چهارگانه ژنو، نه تنها خلاعه ناشی از فقدان قاعده برای حمایت از مردم غیر نظامی در هنگام مخاصمات مسلحه ترمیم شد، مهم‌تر از آن این که اصلی دیگر که نتیجه مستقیم اصل مصونیت جمعیت‌های غیر نظامی است، یعنی اصل تفکیک رزم‌مندگان از اشخاص غیر نظامی و اهداف نظامی از موضع غیر نظامی تایید و تصدیق گردید.^۱

اگر بخواهیم مهم‌ترین اصول حقوق بشر دوستانه، مندرج در معاهدات چهارگانه ژنو و پروتکل های الحاقی را ذکر نمائیم، باید به موارد ذیل اشاره کنیم:

- رعایت افرادی که در جنگ شرکت نداشته‌اند یا از جنگ دست کشیده‌اند.
- برخورد انسانی و به دور از خشونت با اسرای جنگی و رعایت حقوق آنها.

^۱ افتخار جهرمی، گودرز، حقوق بشر دوستانه در آستانه قرن بیست و یکم، در: بررسی تحولات اخیر حقوق بشر دوستانه بین‌المللی (مجموعه مقالات)، کمیته ملی حقوق بشر دوستانه، تهران، ۱۳۸۲، ص ۴۱.

- محدودیت استفاده از شیوه ها و ابزار و آلات جنگی و خودداری طرف های درگیر از وارد آوردن خدمات و خسارات غیر لازم.

- تفکیک جمعیت غیر نظامی و اموال ایشان از افراد و اهداف نظامی و خودداری از هجوم کورکرانه به اهداف نظامی و غیر نظامی.

گفتار دوم - منابع حقوق بشر دوستانه :

در ادامه، ضمن برشمودن منابع حقوق بشر دوستانه، به صورت اختصار اصول اولیه حقوق بشر دوستانه، مندرج در مقررات بین المللی را برخواهیم شمرد. حقوق بشر دوستانه دارای منابع متعددی می باشد که البته از نظر اهمیت، همه آنها در یک سطح نیستند. اگر برخواهیم به صورت مختصر اشاره ای به این منابع داشته باشیم، موارد ذیل قابل ذکر خواهد بود:

۱- حقوق عرفی

عرف در ترمینولوژی حقوقی به معنای «شناختگی، معروفیت، نیکویی، بخشش، مشهور، عادت، آنچه در میان مردم معمول و متداول است» ذکر شده است.^۱ در لاتین گاهی به «Custom is another law» تعبیر می شود. بدین معنی که عرف به منزله قانون فرض شده است.^۲ «عرف عبارت است از تکرار عمل معین در مدت زمان طولانی ناشی از عادت و رسوم اجتماعی که به تدریج، خصوصیت الزامی و حقوقی یابد».^۳

برخی از فرهنگ های حقوقی عرف را چنین بیان کرده اند: «عرف به معنای چیزی است که در ذهن شناخته شده و خردمندان آن را می پذیرند. البته، لازم نیست همه افراد یک قوم آن روش را داشته باشند تا عرف محقق گردد، بلکه اگر اغلب آنان دارای روش مذکور باشند، کافی است. از این رو، اگر آن روش در بین تمام افراد وجود داشته باشد آن را "عرف شایع" و در صورتی که بین اکثر افراد، نه تمام آن ها، وجود داشت به آن «عرف غالب» می گویند».^۴

^۱ معین، فرهنگ فارسی، تهران: انتشارات امیرکبیر، ۱۳۶۰.

^۲ صمیمی کیا، مسعودالظفر، فرهنگ حقوق فارسی- انگلیسی، تهران: انتشارات هستی، ۱۳۷۳، ص ۲۵۲.

^۳ ضیائی بیگدلی، محمدرضا، اسلام و حقوق بین الملل، تهران: شرکت سهامی انتشار، ۱۳۹۶، ص ۴۰.

^۴ جعفری لنگرودی، محمد جعفر، ترمینولوژی حقوق، تهران: انتشارات کتابخانه گنج دانش، ۱۳۶۸، ص ۴۴۸.